

Свети Сава, митрополит Ердељски

Светитељ Сава (пре монашења Симеон) родио се у угледној породици Бранковића (не треба мешати светородну породицу Бранковић с овом породицом, јер су се они доселили у Банат из Херцеговине). Поред Саве II, ова породица је дала још три епископа: Саву I, Матеја и Лонгина. Његов рођени брат био је чувени историограф гроф Ђорђе Бранковић. За митрополита Ердељског Сава је изабран после повлачења митрополита Лонгина 1656. године. Одмах након хиротоније успоставио је добре односе с Пећком патријаршијом. Боравио је 1668. године у Москви, где је од цара молио да утиче на побољшање положаја православних верника у Банату које су угњетавали протестанти. Услед организоване завере светитељ Сава је 1680. године утамничен. Ослобођен је заузимањем влашког кнеза Шербана. Упокојио се 1681. године измучен тешком и неравноправом борбом коју је водио да би заштитио православне у Банату.

Свети свештеномученик Бранко

Бранко Добросављевић рођен је 4. јануара 1886. године у Скадру код Војнића. Завршио је осам разреда гимназије за испитом зрелости и богословију у Сремским Карловцима 1908. Рукоположен је за ђакона 15. марта, а за презвитера 22. марта 1909. Службовао је у парохијама у Бувачи, Радовици и Вељуну. Одликован је Орденом Светог Саве и Орденом југословенске круне петог степена. На Ђурђевдан 6. маја 1941. године на дан своје Крсне славе проту Бранка ухапсиле су усташе које је предводио Иван Шајфор из Вељуна. Тога дана ухапшено је преко 500 Срба, међу њима и свештеник Димитрије Скорупан, парох из Цвијановић Брда, и син проте Бранка Небојша. Најпре су били заточени у жандармеријској станици у Вељуну, а сутрадан (7. мај) одведени су и поубијани код Хрватског Благаја у шуми званој "Кестеновац." Усташе су натерале проту Бранка да своје живом сину чита опело. Године 1946, моченичке мошти проте Бранка и осталих страдалних Срба пренесене су у заједничку гробницу у Вељуну. На редовном заседању Светог архијерејског сабора Српске православне цркве прота Бранко Добросављевић проглашен је за свештеномученика и унет у Именослов Српске цркве као свети.

Синаксар

у четврту недељу по Пасхи, то јест, недељу о раслабљеном

Стихови: Реч Христова подигла је раслабљеног;

Такво исцелење дарује Бог-Реч и само Он.

У овај дан, у четврту недељу по Пасхи, чинимо спомен догађаја са раслабљеним и као што и приличи празнујемо такво чудо Господа Бога и Спаситеља нашега.

Овај догађај је стављен овде, у ове дане, јер је у време јеврејске Педесетнице Христос ово чудо и учинио.

Ушавши у Јерусалим на речени празник дошао је у бању са пет тремова коју је сазидао Соломон, а која се назива и „Овчија бања” јер су унутар ње прали овце заклане за светилиште.

Једном у години ангел би узмутио воду бање и ко би први ушао у бању када се вода узмути, здрав би постао.

Ту је Христос нашао неког човека који је тридесет и осам година парализован лежао и био у бриги ко би га могао спустити у воду.

Од њега можемо да се научимо колико се свако добро дуго чека и због тога трпи.

У Старом Завету Бог је предвидео да се помоћу воде чине чуда. Зато се и крштење обавља водом која треба да очисти од свакога греха и када се оно врши то се и добија.

Над овим парализованим који се изгледа Јара или тако некако звао, дошао је Исус и ословио га. Болесник му се пожалио да нема никога ко би му помогао. Христосзнајући да је већ толико дуго одузет и у немоћи каже му: Узми твоју постељу и иди! И одузети одмах здрав постаде. И да се не помисли да је ово дело неко привиђење, узео је излечени на рамена постељу и понео је својој кући.

Била је субота када је Јудејима забрањено ходање. Излечени није знао ко је тај који га је излечио и наредио да иде. Каже се да се Исус склонио и сакрио од народа који се тамо сакупио.

После је Исус нашао излеченога у светилишту и рекао му: „Види, постао си здрав и више не греши да ти се штогод горе не догоди”.

Кажу неки, да је Христос ово рекао, јер је касније овај ослабљени ударио Исуса пред првосвештеником Кајафом. Због тога је још тежу муку наследио од парализе, а то је огањ у којем ће вечно да се мучи, а не само тридесет осам година.

Још је тиме Христос показао да је овоме због греха дошла парализа. Али не бива свака болест због греха, него и због лоших навика, од преједања и лењости и много друго чега.

Када је сазнао да је Исус тај који га је излечио, излечени је то дојавио Јудејцима. Они се разгневише и тражаху Христа да га убију, јер је суботу нарушавао.

Христос је њима много говорио доказујући да је праведно и суботом чинити добра дела, јер Он који је рекао да се чува субота једнак са Оцем и како Отац чини тако исто и Он чини.

Нека је знано да је овај парализовани различит од онога којег Матеј описује, којег су спустили кроз кров у кућу и (да је оно друго чудо) што је Христос учинио болесноме и људима који су ономе болеснику помогли и који је чуо: „Опраштају ти се греси”.

Ово данашње чудо се догодило у Соломоновом трему и овај болесник није имао човека, како вели свето Еванђеље, а оздравио је и узео одар као и онај други.

Овај догађај се сада спомиње јер се догадио у времену Педесетнице као и догађаји са Самарјанком и са слепим.

Ради уверења Христовог васкрсења из мртвих празнујемо Тому и Мироносице пре Вазнесења. Ово време Педесетнице је различито од јеврејског, о чему Јован само укратко напомиње.

Твојом неизрецивом милошћу помилуј нас Христе Боже наш. Амин.